

Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Chorvátsky Grob

Týždenník oznamov a duchovného zamyslenia - Ročník VII. Prvá nedeľa adventná
29.11.2020

mobil: +421 918 970 895, e-mail: urbanmaster@gmail.com

Závisť

Závisť spočíva v neustálom porovnávaní sa s druhými. Nemôžem sa s nikým stretnúť bez toho, aby som sa s ním neporovnal. Hneď začnem kritickým pohľadom hodnotiť, inokedy posudzovať, znevažovať a prehodnocovať. Bežne sa snažíme druhých znevážiť, aby sme sa my dostali do lepšieho svetla. Hľadáme ich slabé stránky, ich vystupovanie oznámujeme ako choré, ich úspech ako klam, ich inteligenciu ako krivajúcu a podobne. Ale stáva sa to i naopak. Keď sa nedarí mne, myslím si, že druhým sa darí lepšie. Podceňujem seba a vyzdvihujem nepravdivo iných. Takéto a podobné stavy a postoje sú ovocím závidie. V závidie nie som sám sebou a nie som so sebou ani spokojný, strácam cit a sebaúctu. Vlastnú hodnotu posudzujem podľa druhých. Človeka to úplne vysiľuje. Ak sa toho nezbavíme včas, núti nás to štváť sa, aby sme tých druhých prekonali, alebo sa pripravíme o ich priateľstvo, ba môže nás to priviesť až do depresie.

Liek proti závidie je vyjsť zo seba. Naučiť sa inak dívať na svet. Nehľadiet na všetko i na ľudí cez seba. Rímsky filozof a rečník Cicero povedal známy výrok: „Ničím iným sa človek tak nepriblíži bohom, ako keď robí dobre svojim bližným.“ Tým chcel naznačiť, že človek je tým väčší, čím viac dobra urobí. Môžeme preto povedať, že v schopnosti konať dobro spočíva veľkosť človeka. Pán Ježiš nám to jasne hovorí: „Najväčší spomedzi vás je ten, kto je sluhom všetkých.“ Naozaj, ten kto slúži iným ukazuje svoje kvality a svoje hodnoty. Ved' poslúžiť niekomu spočíva práve v tom, že pre toho druhého sa zodvihnem zo svojho pohodlia, použijem svoje nohy, ruky, svoje oči a všetky zmysly, ba aj um a srdce, ak mi záleží na tom koho mám rád. Čím mám niekoho radšej tým viac a dokonalejšie viem vyprovokovať skryté, alebo odhalené schopnosti a dary, ktoré mám v sebe. A nielen vyprovokovať, ale dať ich do služby lásky. Táto myšlienka služby nám hovorí, že človek pri nej vystupuje zo seba kvôli tomu koho má pred sebou a vynáša z pokladu svojho srdca,

tela i duše všetko len, aby urobil radosť, poslúžil, alebo uľahčil bolesť, námahu a zmiernil strach a samotu... Všeličo je v nás, čo do tejto služby lásky môžeme ponúknuť a všeličo je okolo nás v situáciách i ľuďoch, čo nás volá k službe lásky.

Či robiť dobre nie je liekom proti závidie? Ved' ten, kto chce robiť dobre sa nepozerá na seba, ale pred seba. Pozerá sa na ľudí, veci i možnosti a hľadá čo, kde a ako dobré spraviť. Taký človek nemá problém zo závidiou. Nemá na ňu čas, lebo je zaujatý tým, čo môže dobré urobiť. Táto túžba a nasmerovanie ho vyvádza z neho samého. Človeku v takomto postoji a v takejto túžbe vôbec nezáleží na sebe. Je pravda iba to, že niekedy sa môže unaviť ba i znechutiť, ak nevidí aspoň minimálne ocenenie svojej dobrej snahy a dobrej vôle.

Okrem toho, v láske slúžiaci človek nemá v sebe závidie, lebo odkryje pri takomto svojom postoji pomôcť iným a poslúžiť im, obrovské množstvo sily a možností, ako aj najrozmanitejšie dary a schopnosti. Nemá dôvod závidieť. Možno má niekedy túžbu mať nejaký ten dar, čo má druhý, ale len preto, aby mohol ešte lepšie prejať láskavú službu.

Môžeme dokončiť naše krátke zamyslenie o závidie myšlienkou, že závidia obyčajne ľudia, ktorí majú ešte iné chyby a závisť sa k nim obyčajne len pridáva. Závidia, tí ktorí sa nudia a preto si všímajú čo iní majú a akí sú. Nuda je však lenivosť nazvaná krajším výrazom. Iní závidia pre pýchu. Chcú byť viac ako druhí, alebo si myslia, že sú menej ako druhí. Napokon nevedia prijať samy seba a sú to nespokojní ľudia. Iní závidia kvôli svojmu pohodliu. Všeličo by mohli mať a všelijakí by mohli byť, keby vedeli vyjsť zo svojho pohodlia a príjemností. A sú i tí, ktorí závidia zo zvyku, Naučili sa tak na svet dívať, že im stále niečo chýba, hoci majú všetko, ba i viac než druhí. Mohli by sme ešte pokračovať, ale to nie je naším zámerom. Povedali sme si už dosť, aby sme sa poučili a napravili. Krásnym výsledkom bude, keď prestaneme závidieť a začneme si v láske a kvôli láske navzájom slúžiť. Vyjdeme zo seba a objavíme veľa krásneho a hodnotného čo v sebe nosíme.

BOHOSLUŽBY – Rozpis omší :

PONDELOK	30. novembra – Sv. Ondreja, apoštola, sviatok
18:00	† Ľubica Šillerová (11.výročie)
UTOROK	01. decembra – po 1. adventnej nedeli
17:00	† Oľga Achbergerová (1.výročie)
STREDA	02. decembra - po 1. adventnej nedeli
18:00	† Erik Švarcer a rodičia Švrťičovi a ich deti
ŠTVRTOK	03. decembra - Sv. Františka Xaverského, kňaza, spomienka
17:00	† Mária Grančová a syn Jozef
PIATOK	04. decembra - po 1. adventnej nedeli (prvý piatok)
18:00	† duchovní otcovia Ľubomír Sedlák a Anton Srholec
SOBOTA	05. decembra – po 1. adventnej nedeli – k Panne Márii spomienka
07:15	Ruženec – fatimská pobožnosť
08:00	† Štefan Molnár (6.výročie)
NEDEĽA	06. decembra – II. ADVENTNÁ NEDEĽA
08:00	† Agneša Galovičová a deti
10:00	za farníkov

SPOVEDANIE

Pondelok	od 17:30	Utorok	od 16:30
Streda	od 17:30	Štvrtok	od 16:30
Piatok	od 17:30		

OZNAMY

Prvý piatok: dopoludnia pôjdem navštíviť chorých a ležiacich. Večer po Sv. omši je prvopiatková pobožnosť.

Fatimská pobožnosť: V sobotu ráno o 7:15 bude v kostole modlitba sv. ruženca a Fatimská pobožnosť.

Podielové knihy spolku Sv. Vojtecha si môžete vyzdvihnúť v zakristií.

Zapisovanie sv. omší: Od teraz je možné zapisovať úmysly na sväté omše na budúci rok 2021 do kalendára.

Úmysly Apoštolátu modlitby DECEMBER 2020

Všeobecný: Aby bol rozvoj robotizácie a umelej inteligencie vždy ľuďom na ošoh.

Úmysel KBS: Aby sa prehlbovala naša úcta k Svätému písmu, ktoré je prameňom zjavenia pravého Boha.

Sme zaplavení Božou láskou a predsa...

Možno to nevieme všetci rovnako sformulovať, ale deje sa niečo ako výpredaj hodnôt pevne zakotvených v pravde Božieho slova, vo Svätom písme. Nemám v úmysle spustiť nárek nad tým ako sa všetko rúca a rozpadá. To naozaj netreba, to vidíme (alebo nevidíme?) všetci. Akoby sme ťahali za kratší koniec. Vedeťme toľko zápasov, ale akosi z nich nevychádzame ako víťazi. **Zlo sa spája na všetkých**

frontoch a je tak rafinovane štruktúrované, že je zrejmé, že za nim stojí inteligencia, ktorá sa prejavuje nielen v konkrétnych činoch, ale strategicky a dlhodobu plánuje svoje manévry. Všetci vidíme, že niečo nie je v poriadku a v rozpakoch sa pýtame, čo s tým? Žeby naše časy boli horšie ako predchádzajúce?

Žeby diabol dostal väčšiu moc ako predtým? Nemyslím si to. Ani časy nie sú horšie, ani diabol nemá väčšiu moc. On, Boží protivník nikdy nespí ani neochabuje. Vždy sa usiluje marit' Boží plán lásky a života. Vždy robí maximum podľa svojich možností. Len sa mu vždy rovnako nedarí.

Natíska sa teda otázka: prečo je v našich časoch taký úspešný? V čom je náš problém? Prečo je život zdanlivo tak zabezpečeného, poisteného a ochraňovaného človeka zrazu taký ohrozený v samej podstate? Človek, ktorý potrebuje istotu v stabilných vzťahoch, ju už nemá. Pevné puto lásky manželov a rodiny sa stalo také krehké, ako by bolo len experimentom. z ktorého sa ani neoplatí robiť verejný záväzok. Úcta pred tajomstvom a jedinečnosťou dostáva paradoxne kontúry v tom, že utajujúc rodné číslo človeka strháva z neho všetky ochranné mechanizmy hanblivosti a mravnosti. Média sú schopné vyfabrikovať z jedinca „celebritu“, ktorá je všetkým možným len nie príkladom hodným nasledovania.

*Žijeme v prechodnom období. V tom sa naša prítomná chvíľa líši od predchádzajúcej. Ide o úplnú zmenu paradigmy. Informačná sieť zničila našu planétu na globálnu dedinu. Vzdialenosť prestáva takmer existovať a človek sa priblížil k tajomstvu vzniku živej hmoty. Je fascinovaný svojím poznaním a stáva sa cieľom a zmyslom sám v sebe. Nadprirodzené veci ho prestávajú priťahovať, javia sa mu ako zbytočný problém. Žije a buduje pre seba a možno pre svoje deti a ostatné ho nezaujímajú. **Pre osobného Boha už niet miesta.** Len by obmedzoval jeho slobodu, a on je predsa dospelý.*

*Neobmedzená sloboda sa stala modlou. Znova ten starý hriech ako zvädzanie pokúšiteľa. Nebudem slúžiť. Byť ako Boh. A tak Boh zavádza v ústave, zavádza jeho desatoro v súdnych sieňach, zavádza symbol ukrižovanej lásky v školách, prekáža výhrada svedomia ako hrozba pre svedomie, ktoré nechce počúvať svoj vnútorný hlas. Je až na výsosť zreteľné, ako práve teraz **diabol pracuje.** Ako intenzívne sa sústreďuje na východiskové princípy novej globálnej kultúry.. To si nemôže nechať ujsť! **Taký záber na deštrukciu ešte nikdy nemal.** Dokonalou kamuflážou a zahmlievaním podstaty sa odieva do rúcha angažovaného humanizmu a filantropie, ktorým ide o celého človeka, zdravého a harmonického. Ako to len dobre znie. O človeka ide. Ved' každý má zvrchované právo rozhodnúť o sebe a o svojom živote. **Každý má právo byť šťastný.** Žena má právo byť matkou, alebo ňou nebyť. Každý môže naložiť so svojou sexualitou ako chce. Každý má právo míňať svoje peniaze ako chce. Znie to až neuveriteľne samozrejme a bezproblémovo. **Načo sem montovať nejakú morálku biblického Boha? To len komplikuje život.***

Myslím si, že je nám všetkým jasné prečo Boží protivník tak veľmi túži obsadiť túto chvíľu. Táto chvíľa rozhoduje o budúcnosti, a to veľmi závažným spôsobom.

*Teda nič nové. To všetko tu už bolo, no toto je nová výzva pre nás, čo vidíme za scénu. Ide o zápas mimoriadne ťažký, lebo mnohí sa už nechali zviest' a majú moc. Alebo práve preto ju dostali?! **Monštruózný vlak novo pohanskej kultúry sa rozbieha.***

*Pane zachrániš toto mesto, ak tam nájdeš päťdesiat spravodlivých? - pýta sa **Abrahám** jediného Boha. Vlastne sa modlí. **Hovorí s Bohom a prosí za hriešnikov.** Zastáva sa, zjednáva a čo je zvláštne: Boh je veľkorysý. Nie päťdesiat, desať stačí, aby ušetril mesto. Ale určité kvórum spravodlivých treba. Šlachetnosť a oddanosť niekoľkých môže zachrániť mnohých, no bez tých niekoľkých to nepôjde. Sú nezastupiteľní. Zdá sa, že rýdzeho a nefalšovaného dobra bude vždy poskromne, ale jeho sila je obrovská. Sám Boh si nim poslúži, aby sa prejavila moc jeho lásky.*